

Чесно, пристрасно, глибоко

КУПИТИ

Читачі книжок Трулі Лівінгстон упевнені, що вона справжня експертка у романтичному «довго і щасливо». Письменниця навіть погодилася взяти участь у подкасті про стосунки і дати поради слухачам.

Проте ніхто й не здогадується, що Трулі відчувається самозванкою, адже її особисте життя далеке від ідеалу. Вона сподівається, що подкаст допоможе відволіктися, але знайомство зі співведучим - адвокатом з розлучень Коліном Маккрорі - усе лише ускладнює.

Спершу він здається Трулі дуже привабливим, та коли Колін починає ділитися своїми поглядами на стосунки, її враження про нього кардинально змінюється. Вони проходять шлях від ворогів до друзів, а можливо, навіть до чогось більшого. Та Трулі відчуває, що все занадто добре, аби бути правдою...

18+

Розділ перший

Майже шість років тому Трулі вперше побачила — Джастіна Галлагера у всій красі — мрійливого, засмаглого, зеленоокого — і подумала: «*За цього хлопця я вийду заміж*». А тепер її наречений, від пояса голий, в одній червоній майці, менш за все нагадував її мрію.

Він був схожий на Вінні-Пуха...

Якби ведмедик Пух був брехливим, зрадливим негідником.

Прикриваючись долонею, щоб не бачити його оголене тіло, Трулі очікувала неминучого нападу смутку. Ось-ось вона відчує щось іще, окрім... запізнитого жалю від того, що змарнувала шість безцінних років життя на йолопа, котрого застукала з членом у роті якоїсь дівки, а він каже, що це не те, що ти думаєш.

Ось-ось... ось-ось...

— Слухай, люба, що б ти там не думала, ти помиляєшся. Джессіка займається вокалом. Я просто допомагав їй репетицією. Повір мені.

Її рука опустилася, а за нею й щелепа відвисла. Адже це найгірше, найнедолугіше вибачення, яке вона мала нещастя почути.

— З пісюном наготові, Джастіне? Невже? Але ж це не сраний мікрофон!

Може, то її закам'янілий погляд так подіяв, але він ковтнув та, наче для захисту, прикрив свою принаду долонями.

— Та ми ж просто... відпрацьовували дихання. Скажи їй, Джесс.

Відпрацьовували дихання.

Господи.

Вона не знала, яка образа гірша: те, що він її зрадив, чи те, що щиросердно вважав її дурепою, яка повірить, ніби гарненька блондинка, що поспіхом одягається, заволоділа його членом в ім'я музики.

— Вибач, — доходячи до вхідних дверей, дівчина нишком зиркнула на Трулі. — Цей мудака сказав мені, що він вільний.

Авжеж, мудак.

Щойно двері з грюкотом зачинилися, Джастін, намагаючись заспокоїти Трулі, простягнув до неї руки — долонями донизу, розчепірівши пальці.

— Люба, ну ж бо...

— *Не починай.* — Трулі зірвала зі спинки дивана плед, який сплела гачком для Джастіна на позаминуле Різдво, та кинула йому. Вона не хотіла навіть краєчком ока бачити його принаду.

— Зроби нам обом ласку, прикрийся.

Він накинув плед на плечі, наче плащ.

— Нічого такого, чого б ти не бачила раніше.

— І нічого такого, що я колись захочу побачити ще раз.

— Облиш, — заскиглив він, — не треба злитися на мене. У нас перерва, пам'ятаєш?

Перерва, на яку вона погодилася всупереч здоровому глузду, адже Джастін клявся й божився, що його бажання зробити паузу жодним чином не пов'язане з охотою зустрічатися з іншими.

— Бо ти казав, що не впораєшся, якщо тебе що-небудь відволікатиме під час турне. Бо ти казав, цитую, інвестуєш у наше майбутнє. Що коли ти та твоя група станете знаменитими, все це буде того варте.

Сама вона вважала, що в Джастіна звичайнісінький мандраж. Що мине трохи часу, і він неодмінно збагне, як добре було їм разом.

Якби вона знала, що він хоче розважитися, перш ніж вирушити в дорогу, вона б нізащо не погодилася на жодну розлуку.

— Добре. Хочеш знати правду? — він підвівся, ковдра впала, а з нею й залишки гідності. — А тобі ніколи не спадало на думку, що, можливо, те, що першою мені освідчилася дівчина, а не я, принизило мою чоловічу гідність? Га? Ти ніколи про це не думала?

Вона не мала ані часу, ані бажання замислюватися, як по-сексистськи це звучить.

— Що-що? Кажеш, що це через мене? Ти спиш з усіма підряд, щоб відновити чоловічу гідність? Сам собі доводиш, що й досі можеш?

— А це вже звучить як пастка. — Джастін уперся руками в голі стегна. — А якщо вже ми говоримо про пастки, то, знаєш, це саме те, що я відчував через тебе. Пастку. Пригніченість. Мені був потрібен простір, щоб зібрати все до купи. Можеш засуджувати мене.

Їй перехопило дихання, стиснуло легені.

— Ти кажеш, що це через мене.

Неймовірно.

— Я кажу, що нам не треба кидатися скляними будинками !

— Камінням, — сказала вона з острахом. — Це каміння, Джастіне.

— То що? — він усміхнувся. — Якщо кидатися скляними будинками, неодмінно зачепиш чиєсь каміння.

Він безсоромно підхопив долонями своє причандалля.

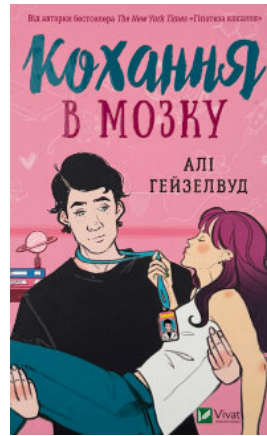
— Моє, скажімо.

Вона розтріпала пальцями волосся, скуйовдила кучері, на які витратила годину часу та чверть балончика лаку, а ще обпекла великий палець плойкою.

Рекомендована література

Вимикач. Книга 3

Кохання в мозку
(художній зріз)

Схованка. Книга 2

Шкодюючи за тобою

Конклав. Книга 3.5

Моя вбивча відпустка

Перейти до категорії
Романи

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ